

Motion till riksdagen 2016/17:3185

av **Jonas Jacobsson Gjörtler m.fl. (M)**

Fiske och vattenbruk

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska verka för att alla medlemsstater i EU ska respektera den gemensamma fiskeripolitiken och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa att fleråriga förvaltningsplaner för fiske finns och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fortsätta arbetet med att förenkla regler och administrativa bördor för fisket och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att göra en översyn av regler i syfte att underlätta för ett ökat vattenbruk och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Fisk är en gemensam resurs som inte följer nationsgränser. Det gör att vi måste ha en fiskepolitik på europeisk och internationell nivå som efterföljs och respekteras. EU:s fiskerinäring är världens fjärde största och levererar cirka 6,4 miljoner ton fisk varje år. Fisket och förädlingsindustrin sysselsätter över 350 000 personer. Reformen av EU:s gemensamma fiskeripolitik från januari 2014 har som mål att trygga yrkesfiskarnas försörjning och stoppa överfiske och utfiskning. Fiske och vattenbruk ska vara hållbara näringar – miljömässigt, ekonomiskt och socialt. Konsumenternas intressen ska skyddas och hänsyn ska tas till yrkesfiskarnas behov. För att nå detta krävs att alla medlemsstater respekterar den gemensamma politiken. Vi har drivit en hård linje i EU, där vi anser att fiskekvoter ska baseras på vetenskapliga fakta som säkrar långsiktigt hållbara bestånd som inte överfiskas.

Moderaterna anser att fleråriga förvaltningsplaner är viktiga och effektiva verktyg för att bevara fiskeresurserna och för att därmed säkra möjligheten till fiske. Genom fler och utvecklade förvaltningsplaner skapas förutsättningar för en återhämtning av bestånd som ligger utanför säkra biologiska gränser samt skapas långsiktighet i politiken.

En del av EU:s fiskeripolitik, som är i fortsatt stort behov av reformering, handlar om fiskepartnerskapsavtalen, eller tredjelandsavtalen som de också kallas. Dessa gör det möjligt för den europeiska fiskeflottan att fiska utanför unionens fiskevatten. Vi är i grunden kritiska till fiskepartnerskapsavtalen, och det utifrån flera skäl. För oss moderater är det självklart att dessa avtal bland annat ska utformas så att fisket är hållbart och bara sker på det överskott av bestånden som inte nyttjas nationellt. Inte sällan finns det dock skäl att ifrågasätta om avtalen verkligen är hållbara och lever upp till de kriterier som skrivs in i avtalen. Sverige bör därför i EU verka för att partnerskapsavtalen ska bli mer hållbara med bättre uppföljning och att subventionsgraden i avtalen måste minska. EU:s skattebetalare bör i minskad utsträckning betala och istället bör de fiskare som drar nytta av avtalen stå för kostnaden.

Alliansregeringen bedrev ett hårt arbete för att ändra eller avskaffa krångliga regler för företagen. För fiskeföretagen finns det dock alltså ett uppenbart behov av ett fortsatt förenklingsarbete. Det är också centralt att implementeringen av det nya regelverk som följer av reformeringen av den gemensamma fiskeripolitiken görs på ett klokt sätt. Till exempel kan landningsskyldighet nämnas – den stävjar fusk i fisket, vilket är positivt. Dock kan en fiskare få vite för felaktig rapportering om det visar sig att fångsten innehåller stora mängder av någon annan art än den man givit sig ut för att fiska. Det är bra att utkast i och med landningsskyldigheten förbjudits, men regelverket måste också vara praktiskt möjligt att efterleva. Myndigheternas förhållningssätt till reglerna för landningsskyldigheten bör ta hänsyn till det svenska fiskets konkurrenskraft och därför är det rimligt att myndigheterna också ser till hur reglerna hanteras i andra EU-länder. I detta sammanhang vill vi också understryka vikten av ett fortsatt arbete för att utveckla mer selektiva fiskemetoder. Vidare bör regelverken för att tillåta överlåtelse av fiskerätter göras mer tillåtande. Dessutom bör möjligheterna att tillåta större flexibilitet i tidsgränserna för fiskekvoter ingå som en del i förbättringsåtgärder för fiskenäringen. För fiskeföretagarna är behovet av åtgärder som ska leda till en enklare, tydligare och begripligare reglering viktigt utifrån bland annat ett lönsamhetsperspektiv. Insatser bör därför initieras för att minska regelkrånglet för fisket.

Vi ser en stor potential för vattenbruket i Sverige. Ett hållbart vattenbruk kan bidra till att minska problem med miljö och utfiskning i våra hav och sjöar. Till exempel kan musselodling och fiskodling i slutna system nämnas. Blåmusslor livnär sig på att filtrera bort plankton och andra små partiklar ur vattnet och fyller på så sätt en viktig vattenrenande funktion. Fiskodlingar i slutna system bidrar med en fullgod fisk, utan att förorena våra vatten. Vi vill se över de regelverk som reglerar vattenbruk i syfte att skapa bättre förutsättningar för ett ökat vattenbruk. Bland annat behöver strandskyddsreglerna göras mer tillåtande och tillståndsgivningen för vattenbruk utan miljöpåverkan göras mycket enklare.

Jonas Jacobsson Gjörtler (M)

Åsa Coenraads (M)

Jesper Skalberg Karlsson (M)

Gunilla Nordgren (M)

Roland Gustbée (M)

Lars-Arne Staxäng (M)

Cecilie Tenfjord-Toftby (M)

Sten Bergheden (M)